

Sygnatura akt IV U 249/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 8 sierpnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : sędzia Magdalena Piątkowska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2023 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. S.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 19 maja 2022 r. , znak: (...). (...).(…)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Powódka A. S. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 19 maja 2022 roku. W uzasadnieniu wskazała, iż stan jej zdrowia się pogorszył.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Wskazano, iż nie było podstaw do przyznania stopnia umiarkowanego wobec ustalenia, że naruszenie sprawności organizmu powódki nie powoduje u niej niezdolności do pracy lub zdolności do jej wykonywania jedynie w warunkach chronionych. Jak ustalono w postępowaniu wyjaśniającym strona nie potrzebowała również czasowej lub częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powódki kwalifikuje ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powódki A. S. występuje stan po endoprotezoplastyce prawego stanu kolanowego oraz zmiany zwyrodnieniowe lewego stanu kolanowego. Jest osobą o naruszonej sprawności organizmu w lekkim stopniu niepełnosprawności - powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne co oznacza, że spełnia kryteria do przyznania lekkiego stopnia niepełnosprawności. Powódka jest osobą całkowicie zdolną do samodzielnej egzystencji i nie wymaga żadnej pomocy przy wykonywaniu jakiegokolwiek czynności dnia codziennego.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k.44-49

akta (...) w załączeniu

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.) Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.) Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.(3.) Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.) Zaliczenie do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie wyklucza możliwości zatrudnienia tej osoby u pracodawcy niezapewniającego warunków pracy chronionej, w przypadkach:1) przystosowania przez pracodawcę stanowiska pracy do potrzeb osoby niepełnosprawnej;2) zatrudnienia w formie telepracy.(5.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki uzasadniał zaliczenie jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej, aktach (...) oraz – jako podstawowym dowodzie- opinii biegłego sądowego, która to opinia stanowiła wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną. Stan zdrowia powódki był przedmiotem bezpośredniego badania biegłego, ponadto stan ten odzwierciedlała dokumentacja medyczna, zaś biegły sądowy, jako posiadający wiedzę specjalną, uzyskał podczas badania i wywiadu informacje niezbędne do oceny ustawowych przesłanek objętych odwołaniem. Biegli, w przeciwieństwie do osoby nie posiadającej wiedzy specjalnej, potrafią dokonać obiektywnej oceny, które z faktów ustalonych podczas badania i na podstawie dokumentacji, są wynikiem stanu zdrowia odwołującego się i jego niepełnosprawności, które są subiektywne, a które wynikają ze zwykłej nieporadności osób w danym wieku, czy o danym charakterze. Tak więc sąd dał wiarę także stanowisku biegłego, iż przeprowadzone naoczne badanie ortopedyczne w przypadku powódki wskazywało na znaczną agrawację dolegliwości i że stwierdzona w badaniu sprawność narządu ruchu powódki była znacznie lepsza niż ta demonstrowana przez samą powódkę. Na podstawie opinii ustalono, iż leczenie ortopedyczne powódki jak do tej pory było bardzo dobre i przyniosło spodziewane efekty. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiał za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn, dla których miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.